

Добри сжседи на Карлово са: от изток *Калофер* — отечеството на Христо Ботев, от запад *Сопот* — отечеството на Иван Вазов, а по-нататък *Копривница* — отечеството на Любен Каравелов.

През Карлово тече балканската рекичка, наречена Стара-река, чиито изворни вржхове се впиват в хжлбоците на гордия Карловски Балкан. Над Карлово и Сопот се вжзвишава хайдушкия вржх *Амбарица*. Бистрите води на Стара-река се спускат от висотите, звжнливо бият от камжк на камжк, стремително скжчат кжм низината и близу над града дават приятното зрелище с величествен скок, който весели карловци, както с буйния си екот, така и с бистрата и пенлива вода, която им носи здраве, чистота и прохлада. Карловци, мжже и жени, на тоя скок, наречен по турски „су-чурум“ (водоскок), измиват потта и праха си и ободряват душата си.

Старобжлгарския град, наречен Сушица, е бил построен източно от сегашния, на реката Сушица, сжс сжщото име. Развалините му и днес личат. Днешния град, построен в турско време, е получил името си от турския бей Карлж, спяхия на мястото и господар на полето (Карлж-ова). Трудолюбивите карловци са излжчили от реката многобройни весели вадички и са ги пуснали през дворовете си, градините си и по улиците. По тази причина Карлово представя обширна градина, прицжцрица бистра вода, с буйна растителност, величествени ширококлонести орехи и кестени, а кжщите приличат на китки, овити сжс сенчести и гроздородни